

РЕШЕНИЕ

№ 5836

гр. София, 18.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44
състав,** в публично заседание на 10.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4491** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят К. П. С., и „Асоциация за европейска интеграция и права на човека”, [населено място], оспорват всеки един от тях поотделно, а именно чл.4, ал.1, т.2 от Правилник за приемане на студенти в Национална спортна академия "В. Л." през учебната 2006/2007 година и издадено на основание същата разпоредба Приложение №1 - Заболявания, при които не се разрешава кандидатстване в Националната спортна академия. Поддържат в жалбата, че е налице противоречие с: чл.6, ал.2, чл.53, ал.1 и ал.6 от Конституцията на Република България, чл.4 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./, чл. 14 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи /ЕКЗПЧОС/, във връзка с чл.2 от Протокол №1 към ЕКЗПЧОС, чл.3 от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/, във връзка с чл.4, т.2 от ЗИХУ, чл.68, ал.3, т.2 от Закона за висшето образование /ЗВО/ и Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Кинезитерапия" от професионално направление "Кинезитерапия" на образователно-квалификационна степен "бакалавър", приета с ПМС №78 от 20.04.1999 г., обн., ДВ, бр.39 от 27.04.1999 г. основание: чл.38 от ЗВО.

Твърди се в първоначалната жалба до съда и в последващите уточнения, че К. С. е български гражданин. През 2006 г. той завършва средно образование в Математическа гимназия „К. В.”-гр. П.. /Приложение № 4/. С Експертно решение № 1991 от 03.07.2003 г. на ТЕЛК при МБАЛ- [фирма], на г-н С. е определена 79 процента трайно намалена работоспособност, поради заболяване от диабет. В

решението е посочена дата на инвалидизиране - 06.11.1997 г.

Поддържа се, че С. се занимава с активна спортна дейност- тренира карате и волейбол, участва в състезания и печели награди.

Жалбоподателят е подал документи за кандидатстване през учебната 2006-2007 г. в Национална спортна академия "В. Л."-С., /Н./ за специалността „Кинезитерапия.” На 28.06.2006 г., жалбоподателят посещава Н. за да депозира документите си. Служителят, който извършва проверка за редовността на документите за кандидатстване и на исканията на кандидат-студентите, отказва да приеме комплекта от документи, подадени от г-н С.. Като основание за това, служителят изтъква заболяването на жалбоподателя.

Вторият жалбоподател - Фондация "Асоциация за европейска интеграция и права на човека"-гр. П. е неправителствена организация за осъществяване на общественополезна дейност. В качеството ѝ на правозащитна организация, фондацията предявява самостоятелни претенции срещу Правилника за приемане на студенти в Н. през учебната 2006/2007 година.

Жалбоподателят твърди и, че отказът да бъде допуснат да кандидатства в Н., се основава на разпоредбите на чл.4, ал.1, т.2 от Правилника за приемане на студенти в Н., през учебната 2006-2007 г. /Правилника/ и на Приложение № 1 към същия Правилник - Заболявания, при които не се разрешава кандидатстване в Националната спортна академия.

Според него разпоредбата на чл.4, ал.1, т.2 от Правилника и издаденото в изпълнение на същата разпоредба Приложение № 1, не допускат кандидатстване в Н. на лица, страдащи от редица заболявания.

Нормата на чл.4, ал.1, т. 2 от Правилника:" В Н. "В. Л. " сочи, че могат да кандидатстват мъже и жени, които отговарят на следните условия, в случая да нямат заболявания, противоположни за обучение в желаните от тях специалности. В Приложение № 1 от Правилника са изброени множество заболявания, между които и "заболявания на жлезите с вътрешна секреция".

Жалбоподателят С. поддържа и, че нормите на чл. 4, ал. 1, т.2 от Правилника и Приложение № 1 към него противоречат на редица императивни разпоредби от по-висш юридически ранг - чл.6, ал.2, чл.53, ал.1 и ал.6 от Конституцията на Република България, чл.4 от ЗЗДискр., чл.14 от ЕКЗПЧОС, във връзка с чл.2 от Протокол №1 към Конвенцията, чл.3 от ЗИХУ, във връзка с чл.4, т.2 от ЗИХУ, чл.68, ал.3, т.2 от ЗВО, във връзка с чл.70, ал.2 от ЗВО и на Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Кинезитерапия" от професионално направление "Кинезитерапия" на образователно-квалификационна степен "бакалавър", /приета с ПМС №78 от 20.04.1999 г., обн., ДВ, бр.39 от 27.04.1999.

Според жалбоподателите Правилникът противоречи и на чл. 70, ал. 2 от ЗВО. Тази разпоредба създава задължение на Н. да предвиди в своя правилник специални облекчения за хората с увреждания, които са с призната трайно намалена работоспособност 70 и над 70 процента. Такива разпоредби липсват. Вместо това, Правилникът въвежда недопустими и дискриминационни ограничения и забрани. Съгласно чл.70, ал.2 от ЗВО студентите, докторантите и специализантите - сираци, слепи, глухи, инвалиди с трайни увреждания и намалена работоспособност 70 и над 70 на сто, военноинвалиди и лица, отглеждани до пълнолетието си в домове за отглеждане на деца, лишени от родителска грижа, майки с деца до 6-годишна възраст

и диспансеризирани, имат право на специални облекчения, регламентирани в правилниците на висшето училище. Затова и жалбоподателят С. е лишен от право на образование, без да бъде взето предвид обстоятелството, че неговото заболяване не е несъвместимо с обучението по специалността, за която той кандидатства.

Твърди се и, че цитираните точки от правилника противоречат на чл.14 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи /ЕКЗПЧОС/, във връзка с чл. 2 от Протокол 1 към ЕКЗПЧОС. Правото на образование е гарантирано в чл. 2 от Протокол 1, според който никой не може да бъде лишен от правото на образование. Счита, че обжалваните норми от Правилника, в този смисъл поставят хората с увреждания в по-неблагоприятно положение, спрямо лицата, които не страдат от визираните заболявания. Тази неравнопоставеност е дискриминационна, по смисъла на чл.14 от ЕКЗПЧОС, според който, упражняването на правата и свободите, предвидени в тази конвенция, следва да бъде осигурено без всякаква дискриминация, основана по-специално на пол, раса, цвят на кожата, език, религия, политически и други убеждения, национален или социален произход, принадлежност към национално малцинство, имущество, рождение или друг някакъв признак. "

Обжалваните текстове противоречат и на Наредба за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Кинезитерапия" от професионално направление "Кинезитерапия" на образователно-квалификационна степен "бакалавър", приета с ПМС №78 от 20.04.1999 г., обн., ДВ, бр.39 от 27.04.1999 г.

Правилникът за приемане на студенти в Национална спортна академия "В. Л." през учебната 2006/2007 година следва да бъде съобразен със стандартите, установени в Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Кинезитерапия”. Тази наредба не съдържа ограничения при кандидатстване за специалността „Кинезитерапия”. Поради това, атакуваната норма от Правилника и издаденото в изпълнение на същата разпоредба Приложение №1, противоречат на този нормативен акт. Налице е несъответствие между въведените от Н. критерии за кандидатстване и държавните изисквания, определени в посочения подзаконов акт.

Жалбоподателите сочат и, че правилникът противоречи на задължителната практика на Върховния административен съд на Република България. Това е така, защото атакуваните разпоредби на Правилника и на Приложение № 1 към него, установяват явно дискриминационни ограничения за кандидатстващите в Н., които не съответстват на стандартите, възприети в практиката на Върховния административен съд. Относими в разглеждания аспект са визираните в б. „А" мотиви от Решение № 7667 от 10.07.2006 г., по адм. дело № 527/2006 г., по описа на ВАС. Правилникът за приемане на студенти в Национална спортна академия през учебната 2006/2007 година, е приет от Академичния съвет на висшето учебно заведение, на основание чл.27, ал.2, т.2 от Правилника за устройство и дейността на Н., според който Академичният съвет е орган за непосредствено ръководство на учебната, научната и стопанската дейност в А.. Академичният съвет упражнява функциите си по предходната алинея, а именно: приема други вътрешни актове на А. въз основа на закона и на този правилник.

Поради това се изтъква в жалбата до съда, че обжалваният Правилник представлява акт на орган на управление на Н..

Съгласно разпоредбата на чл.38 от ЗВО, актовете на органите за управление на

висшите училища подлежат на обжалване пред съда, по реда на Административно-процесуалния кодекс /АПК/. Следва да бъде взето предвид и обстоятелството, че Правилникът за приемане на студенти в Национална спортна академия "В. Л." през учебната 2006/2007 г. не урежда само вътрешно-служебни отношения, а засяга права и задължения на неограничен кръг правни субекти. Поради това за жалбоподателите е налице правен интерес от отмяната на атакуваните разпоредби по съдебен ред.

В молба по делото от 09.09.2013г. жалбоподателите още веднъж обосновават правният си интерес от предявяване на жалбите до съда, вкл. и с възможността и правото да предявят иски претенции по чл.1 от ЗОДОВ.

При горните фактически твърдения жалбоподателите молят съда да постанови решение, с което да отмени чл.4, ал. 1, т.2 от Правилника за приемане на студенти в Национална спортна академия "В. Л." през учебната 2006/2007 година, издаден от Национална спортна академия "В. Л."-С., и Приложение №1 към същия Правилник.

Ответникът Н. "В. Л." чрез своя процесуален представител, оспорва жалбата до съда, като моли същата да се остави без разглеждане, респ. да се отхвърли като неоснователна. Поддържа и, че производството по делото следва да се прекрати, защото Н., е отменила в хода на делото спорните текстове от Правилника. Излага и подробни съображения, за което представя писмени бележки по делото от дата 18.09.2013г., по реда на чл.149, ал.3 от ГПК.

Ответникът сочи, че жалбата е подадена след определения срок в §4 от Правилник за прием на студенти в Национална спортна академия през 2006г./2007г., а именно 20.07.2006г. Жалбата е подписана на 12.09.2006г. Поддържа, че оспореният акт е общ административен акт. Висшите училища не осъществяват държавна власт, която има съществения белег на издателя на всеки нормативен акт. Правилника на едно училище се приема на основание чл. 21, ал. 1, т. 2, връзка чл. 37 от ЗВО, за да урежда въпроси по устройство и дейности в конкретното заведение в този смисъл е устройствен акт, каквито са уставите на юридическите лица. В този смисъл е и определение № 3607 от 14.03.2011 година по адм.д. № 202921 /11 година на петчленен състав на ВАС.С оглед изложеното, твърди, че е приложим чл. 179 от АПК съгласно, която норма общите административни актове могат да се оспорят в едномесечен срок от съобщението за издаването им. При всички положения видно от календарния график за приемане на кандидат-студентски документи /стр. 8 от Справочника за кандидат студенти 2006/2007г./ срокът е 05 юли 2006г. т.е. жалбоподателят е узнал най-късно на тази дата за Правилника за прием на студенти в Н., а от следващия ден 06 юли 2006г. е могъл да подаде жалба. Срокът за подаване на жалби е изтекъл на 06.август 2006г. Ответникът твърди, че е недопустимо оспорването на административен акт в чужд или в обществен интерес, в какъвто смисъл е подадената жалба.

Оспореният нормативен акт не засяга и не може да засегне правната сфера на жалбоподателя - Асоциация за европейска интеграция и права на човека.

На следващо място ответникът изтъква и, че оспореният нормативен акт не засяга и не може да засегне правната сфера на жалбоподателя - К. П. С. в частта му по чл. 4, ал. 2, т. 2 т.е. всички заболявания, посочени в Приложение № 1 предвид следното:

Счита, че за жалбоподателите липсва правен интерес да подават жалба срещу всички други заболявания общо 14 на брой, тъй като от приложените доказателства по делото лицето страда от захарен диабет/заболяване на жлезите с вътрешна секреция/.

В тази връзка поддържа, че жалбата е недопустима по отношение на останалите заболявания.

Твърди и, че чл. 4, ал. 2, т. 2 от Правилник за прием на студенти в Национална спортна академия през 2006г./2007г. не противоречи на изброените от жалбоподателя чл. 6 и чл. 53 от Конституцията на Р. България, чл. 4 от Закона за защита от дискриминация, КЗПЧОС, ЗИХУ и ЗВО.

Софийска градска прокуратура не изразява становище по жалбите на К. П. и „Асоциация за европейска интеграция и права на човека”.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235 ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Предмет на оспорване по делото е Правилник за приемане на студенти в Национална спортна академия „В. Л.” през учебната 2006/2007г. с искане за отмяна на чл. 4, ал. 1, т. 2 от същия и Приложение № 1.

Установява се от релевантната нормативна уредба към датата на издаване на оспорения акт, че Националната спортна академия е държавно висше училище по смисъла на Закона за висшето образование /ЗВО/, учредено със закон от 11.12.1941г., утвърден с указ № 124, обн. ДВ, бр. 2 от 03.01.42г. и преобразувано в академия с решение на Народното събрание, обн. ДВ, бр. 68/95г., представени по делото. Правилникът за приемане на студенти в Национална спортна академия „В. Л.” също депозиран по настоящото дело през учебната 2006/2007г., е приет от Академичния съвет на висшето учебно заведение на основание чл. 27, ал. 2, т. 2 от Правилника за устройството и дейността на Н. „В. Л.”, приет от Общото събрание на академията, в сила от 23.03.2004г.

Съгласно Наредбата за държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационните степени „бакалавър”, „магистър” и „специалист”, обн. ДВ. бр.76 от 6 август 2002г., попр. ДВ. бр.85 от 5 септември 2002г., изм. ДВ. бр.79 от 5 септември 2003г, приета на основание чл. 9, ал. 3, т. 5 от ЗВО, приемането на студенти за придобиване на образователно-квалификационна степен "бакалавър" се осъществява в съответствие със ЗВО и правилниците на висшите училища /чл. 5, ал. 2/. В глава четвърта от ЗВО е уредена академичната автономия на висшите училища. Според чл. 21, ал. 1, т. 2 от закона, неин израз е право на висшето училище да урежда устройството и дейността си в собствени правилници в съответствие с този закон. Съгласно чл. 37 от ЗВО, всички въпроси на устройството и дейността на висшето училище, неуредени в закона, се регламентират с Правилника за дейността на висшето училище и други негови правилници. Актовете на органите за управление на висшето училище могат да се обжалват пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс /чл. 38 /.

Изложеното обуславя извод, че оспореният правилник за приемане на студенти е приет от компетентен орган, в предписаната от закона форма. Касае се в случая за орган на управление на висше учебно заведение на основание чл. 37 вр. чл. 21, ал. 1, т. 2 от ЗВО, чл. 5, ал. 2 от Наредба за държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационните степени „бакалавър”, „магистър” и „специалист” и чл. 27 ал. 2, т. 2 от Правилника за устройството и дейността на Н. „В. Л.” и няма характер на подзаконов нормативен акт по смисъла на ЗНА.

Според чл. 1а от ЗНА, нормативният акт съдържа общи правила за поведение, които се прилагат към индивидуално неопределен кръг субекти, има нееднократно действие

и се издава или приема от компетентен държавен орган. Според чл. 2, ал. 1 от ЗНА, нормативни актове могат да издават само органите, предвидени от Конституцията, или от закон. В чл. 7, ал. 1 от ЗНА, правилникът е определен като нормативен акт, който се издава за прилагане на закон в неговата цялост, за организацията на държавни и местни органи или за вътрешния ред на тяхната дейност.

В практиката си Върховен административен съд нееднократно е имал възможност да посочи характера на правилника за приемане на студенти, напр. за учебната 2003/2004г., издаден от Академичния съвет на Медицински университет – П., който не е нормативен подзаконов акт. Същото е изразено и в Определение № 6745/14.07.04г. по адм.д. № 1264/04г. на петчленен състав на ВАС, Определение № 2627/22.02.2011г., постановено по адм.д. № 13600/2010г., потвърдено с Определение № 3607/14.03.2011г. на петчленен състав на ВАС. С последното се приема, че правилникът за организацията на учебната дейност на Б. свободен университет, приет от Академичния съвет, не е подзаконов нормативен акт, тъй като Конституцията или законите не предоставят на органите на управление на висшите училища държавна власт, която е съществен белег на издателя на всеки нормативен акт. Те не разполагат с нормативна компетентност на държавен орган. Приетите правилници са израз на автономията на висшите училища, законодателно уредена в ЗВО. Тези правилници не са скрепени с държавна принуда и именно поради това не се обнародват в Държавен вестник. Допълнителен аргумент в тази насока е и обстоятелството, че правилата за приемане на студенти в Н., уредени в правилника, действат само при приемането им за една учебна година 2006/2007г., т.е. не може да се приеме, че този акт има нееднократно действие.

Доколкото обаче правилникът създава права и непосредствено засяга права и законни интереси на неопределен кръг правни субекти, настоящият съдебен състав намира че оспореният Правилник представлява общ административен акт по смисъла на чл. 65 от АПК, а АПК е в сила от 12.07.2006г., следователно относим към настоящия казус.

С допълнителна молба по делото ответникът представя екземпляр от Справочника за кандидат-студенти за учебната 2006/2007 година, в който на стр. 9 - 17 е отпечатан Правилника за приемане на студенти в Н. „В. Л.“ за учебната 2006-2007г., а на стр. 120 - Приложение N0 1.

Установява се от приложението, че са посочени „Заболявания, при които не се разрешава кандидатстване в Национална спортна академия“. В молбата е уточнено от ответника, че посоченият Правилник не се прегласува всяка учебна година, а от страна на Академичния съвет, при необходимост, се приемат изменения и допълнения на обявените условия за приемане на студенти, в т.ч. и в разпоредбите на посочения правилник.

Въз основа на този правилник, съдът приема за установено и, че по своята цялост и по своята същност, представлява обявяване на условията за приемане на студенти за съответната учебна година, съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 7 от Закона за висшето образование, ред. към 2006г.

Видно от правилника и по чл. 114, ал. 3 „Н. „В. Л.“ обявява в срок до 31 март условията за прием на студенти за образователно-квалификационна степен бакалавър в справочник на кандидат-студента“. На основание чл. 37

ЗВО всички въпроси на устройството и дейността на висшето училище, неуредени в закона, се регламентират с Правилника за дейността на висшето училище и други негови правилници.

Установява се и, че на основание чл. 9, ал. 3, т. 10 от Закона за висшето образование е издадена Наредба за държавните изисквания за приемане на студенти във висшите училища на Република България (обн. Дв. Бр.40 от 16 май 2000г., изм. Дв. Бр.78 от 7 септември 2004г., изм. Дв. Бр.47 от 7 юни 2005г., съгласно разпоредбите на която и според чл. 5 от нея, висшите училища определят и обявяват:условията и реда за участие в конкурсните изпити; кандидатстудентските документи и сроковете за тяхното подаване; датите за провеждане на конкурсните изпити; критериите и процедурите за оценяване и класиране; документите и сроковете за записване на новоприетите студенти.

По делото не е спорно, а това се доказва и от приложената по делото молба на ответника Н., че в А. не се съхранява жалбата на К. П. С. и А. за европейска интеграция и права на човека, приложена като доказателство по делото. Сочи се в нея и, че от извършена проверка е установено, че по посочената жалба няма образувано производство и не се съхранява административна преписка. По твърденията на ответната страна, жалбата е върната на подателя. Предвид обстоятелството, че на основание § 4 от Допълнителните разпоредби от Правилника за приемане на студенти в Н. „В. Л.“ през учебната 2006/2007г. „Молби и жалби по всички кандидатстудентски въпроси се отправят до зам. ректора по учебната работа в срок до 20 юли 2006г. След тази дата молби и жалби не се приемат...“, като ответникът изтъква в тази молба по делото, че е възможно същата да не е приета за разглеждане от Н..

Жалбоподателите поддържат в молба по делото, че във връзка с твърденията в молбата на Н. от 01.09.2008 г., че жалбата „вероятно е върната на подателя“, че те не са получавали акт за връщане на жалбата, издаден от Н. или неин представителен орган. Поради това, жалбоподателите оспорват твърдението на Н., че жалбата от 12.09.2006 г. е върната на подателите ѝ.

Доколкото в тежест на ответника бе да докаже, че е върнал жалбата на С., с оглед пълното и главното доказване на законосъобразност на издадения акт, същият не стори това да приключване на устните състезания по делото.

Тъй като няма данни, на коя дата е отказано на жалбоподателя, респ. на коя дата същите са узнали, то съдът приема в този смисъл, че оспорването на акта е направено в сроковете по чл. 65 и сл.от АПК. За доказване на тези обстоятелства установени като факти и от съда по-горе, е приет като доказателство Справочник за кандидат-студенти за учебната 2006/2007 година; Правилника за устройството и дейността на Н. „В. Л.“; Протоколи на АС на Н. „В. Л.“ от 10 март 2005г. и от 23 март 2006г., с които са приети изменения в условията за приемане на студенти за учебна 2006/2007 година.

Жалбата, въз основа на която е инициирано настоящото производство е подадена на 12.09.2006 г. по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка, /така Приложение № 2 към първоначалната жалба/. В съответствие с изискването на действалия към момента на подаване на жалбата чл. 38 от 3. /отм./. жалбата е подадена чрез административния орган, издал обжалвания

административен акт. Видно от приложеното известие за доставяне, жалбата е подадена на 12.09.2006 г. и е получена от Н. на 14.09.2006 г.

В случая липсват категорични данни, че жалбоподателите са уведомени по реда на З. респ. по АПК, в сила от 2007г. Такива изводи не биха могли да бъдат направени и от приложения към молбата от 01.09.2008 г. справочник, тъй като липсват категорични доказателства кога същият е бил оповестен на жалбоподателите, както и доколко същият е бил общодостъпен. Действително дори и да се приеме, че справочникът е бил отпечатан и обявен още през месец март 2008 г., по делото липсват доказателства жалбоподателите да са били уведомени за Правилника и установените в него дискриминационни изисквания, които са установени в самия правилник за прием на студенти и в Приложение № 1 към него. Следователно може да се приеме, че ответната страна не е спазила административнопроизводствените правила при издаване на акта по чл.65 и сл. от АПК.

По отношение на твърденията, че в случая не е спазено изискването на § 4 от Допълнителните разпоредби от Правилника за приемане на студенти в Н. през учебната 2006/2007 г., жалбоподателите считат, че това възражение е неоснователно.

Съдът намира, че не са анажирани доказателства, че визираното изискване е доведено до знанието на жалбоподателите. Последното обстоятелство бе отново в доказателствена тежест на ответника, доколкото той следва да установи положителния обстоятелство, че фактите са достигнали до знанието на жалбоподателите.

Визираната разпоредба обосновава заключението, че тя регламентира реда и условията за подаване на молби и жалби до зам.ректора на Н. във връзка с администрирането на кандидат-студентската кампания за учебната 2006/2007 г., извършвано от служителите на Н..

Действително, не са предявени оплаквания срещу действия на служител, а е подадена жалба срещу административен акт. Поради това, приложима е била императивната регламентация за реда за обжалване на административни актове, установена в чл. 33 и следващите от З. /отм./, към който препраща и разпоредбата на чл. 38 от Закона за висшето образование и към момента на стореното от страните оспорване на акта.

Предвид на гореизложеното, съдът намира за неоснователно твърдението в молбата на Н. от 01.09.2008 г., че жалбата от 12.09.2006 г. е просрочена и е следвало да бъде оставена без разглеждане.

Жалбата, въз основа на която е инициирано настоящото производство, е подадена на 12.09.2006 г. по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка. /Приложение № 1/ В съответствие с изискването на действалия към момента на подаване на жалбата чл.38 от З. /отм./, жалбата е подадена чрез административния орган, издал обжалвания административен акт. Видно от приложеното известие за доставяне, жалбата е подадена на 12.09.2006 г. и е получена от Н. на 14.09.2006 г.

Едно от изискванията на чл. 8, ал. 2, т. 5 от Правилника за прием е да се представи Медицинска бележка/направление/ от личен лекар, удостоверяваща, че кандидат студентът може да се подлага на физическо натоварване и спорт. Съгласно ал. 5 от същия член не се приемат молби без

приложени всички документи.

В случая единствено от твърденията на жалбоподателя се установява, какви точно документи са представени, но изискването на чл. 8, ал.2, т. 5 дава възможност на лица със заболявания по Приложение № 1 от Правилника да бъдат допуснати до кандидат студентски изпити при наличие на медицинска бележка, удостоверяваща, че кандидат студентът може да се подлага на физическо натоварване и спорт.

По делото няма данни дали поради липса на такава, на жалбоподателя е отказано приемане на документи за кандидатстване в Н.. Между страните обаче не е спорно, че жалбоподателят С., е кандидатствал за специалност "Кинезитерапия" и е страдал от форми на диабет и епилепсия.

Видно е, че представените грамоти и дипломи за спечелени награди са за периода 1997г. -2001г. За периода след 2001г. до 2006г. не се представят доказателства за упражняване на дейност, свързана с активно физическо натоварване, каквото в Н. „В. Л." е предмет на учебен план.

Установява се от Епикризата от 24.07.2004г., че на жалбоподателя е предписано прием на ежедневни дози лекарствено средство четири пъти дневно.

За доказване на твърденията на ответника обсъдени по-горе съдът е приел като писмени доказателства и Учебен план за специалността „Кинезитерапия", утвърден от АС на Н. „В. Л." на 27.04.2005г. Този учебен план е приложим и за учебната 2006-2007г.

Представя се още и Учебна документация за специалност „Кинезитерапия". На стр. 81 до стр. 83 са посочени практическите занимания на задължителните учебни курсове. Книжката е издание 2009г., но е приложима и за 2006г./2007г. за по-голяма част от изучаваните дисциплини.

Правилникът за прием на студенти в Национална спортна академия през 2006г./2007г., е издаден в съответствие и с чл. 68, ал.7 от ЗВО ДВ, бр. 103 от 23.12.2005 г., според която норма Висшите училища ежегодно до 31 март обявяват условията за приемане на студенти. В тази връзка липсват разпоредби относно това по какъв начин се обявяват условията за прием, поради което е възприета практика всяко висше училище да издава справочник за кандидат студента, който се предлага за продажба в книжарницата на ВУЗ, респективно, условията се обявяват на информационни табла, в интернет страницата на Н. „В. Л.", както и по друг подходящ начин чрез рекламни материали, кандидат - студентски изложения и др.

Съгласно чл. 5 /ДВ, бр. 47 от 2005 г./ от Наредба за държавните изисквания за приемане на студенти във висшите училища на Република България - Висшите училища определят и обявяват: условията и реда за участие в конкурсните изпити; кандидатстудентските документи и сроковете за тяхното подаване; датите за провеждане на конкурсните изпити; критериите и процедурите за оценяване и класиране; документите и сроковете за записване на новоприетите студенти.

Съгласно посочените разпоредби и съобразно чл. 19, ал. 3 от Закона за висшето образование и чл. 21 ЗВО, с които е дадено правото на самостоятелно определяне на условията за приемане и формите на обучение на студентите от страна на Н. „В. Л." през годините, са съставяни справочници

за кандидат студентите за съответните години. В тези справочници са публикувани условията за прием, респективно правилниците за приемане на студенти.

Действително съответните справочници, условия и правилници не се връчват на конкретни лица или организации, както и не се обнародват в Държавен вестник, като в ЗВО няма изискване да се публикуват и в други издания или да се съобщава чрез средствата за масова осведомяване, както например конкурсите по чл. 50 от ЗВО се обявяват в Държавен вестник. С оглед изложеното всеки гражданин, който има желание да кандидатства във ВУЗ се снабдява самостоятелно със Справочника за кандидатстване.

Според законовите норми, които се цитираха по-горе, Правилникът за прием на студенти, не се прегласува всяка година, а при необходимост се приемат изменения и допълнения на обявените условия за прием на студенти. Посоченото се потвърждава и от представените като доказателство по делото Протоколи на Академичен съвет от 10 март 2005г. и от 23 март 2006г. от които е видно, че промени и допълнения в справочника/правилника са гласувани преди дата 31 март, за да бъдат оповестени/обявени в законово определени срок.

Ответникът представя по делото и Експедиционна бележка, от която е видно, че към 04.04.2006г. на изпълняващия длъжността книжар към книжарницата на Н. С. Казанжиева за продажба са предадени 1400 бр. Справочника за кандидат студенти 2006/2007г./ Трудов договор № 593/2002г. и Заповед № 867/2008г. за прекратяване на трудов договор със С. Казанжиева. Рекламни материали за кандидатстудентската кампания 2006г.-1бр. .

Допълнително, съгласно указания на съда от 30.10.2012г. , жалбоподателите сочат, че „Асоциация за европейска интеграция и права на човека" не е предявявала с жалбата, въз основа на която е иницирано настоящото производство, иск с правно основание чл. 71, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./.

„Асоциация за европейска интеграция и права на човека" е сезирала съда с жалба срещу чл. 4, ал. 1, т. 2 от Правилника за приемане на студенти в Националната спортна академия „В. Л." през учебната 2006/2007 година и издадено на основание същата разпоредба Приложение № 1 - Заболявания, при които не се разрешава кандидатстване в Националната спортна академия. В съдебната практика е възприето становището, че правилниците за приемане на студенти представляват административни актове, /виж Решение № 7667 от 10.07.2006 г. по адм.д. № 527/2006 г. по описа на Върховен административен съд на Република България, V отделение/ Поради това, „Асоциация за европейска интеграция и права на човека" е подала жалба срещу административния акт, а не е предявявала иск по чл. 71, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация.

Жалбата е подадена от „Асоциация за европейска интеграция и права на човека" в качеството ѝ на юридическо лице с нестопанска цел за осъществяване на обществено полезна дейност.

По аргумент на по-силното основание, след като законът допуска предявяване на иск в защита на увредените лица, то „Асоциация за

европейска интеграция и права на човека", като юридическо лице с нестопанска цел за осъществяване на обществено полезна дейност, има правен интерес и от обжалване на административните актове, съдържащи дискриминационни разпоредби, засягащи множество лица.

„Асоциация за европейска интеграция и права на човека" поддържа твърденията за дискриминационно третиране, формулирани в жалбата.

В съответствие с указанията на съда, жалбоподателят уточнява, че, в случая, дискриминирани са всички лица, страдащи от заболяванията, посочени в Приложение № 1 към обжалвания Правилник, които предварително са изключени от достъп до висше образование във висшето учебно заведение, без да бъде предоставена възможност за преценка на индивидуалното им състояние.

Жалбоподателите оспорват твърденията на ответния административен орган за просрочие на жалбите и молят, те да бъдат оставени без уважение.

В случая, жалбата, въз основа на която е иницирано настоящото производство е подадена на 12.09.2006 г. по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка, /приложена по делото/. В съответствие с изискването на действалия към момента на подаване на жалбата чл. 38 от З. /отм./, жалбата е подадена чрез административния орган, издал обжалвания административен акт. Видно от приложеното известие за доставяне, жалбата е подадена на 12.09.2006 г. и е получена от Н. на 14.09.2006 г. Затова неоснователно е твърдението на ответника в молбата по делото, че приложеният по делото справочник за кандидат-студенти за учебната 2006/2007 година, би могъл да бъде третиран като валидно обявяване на условията за приемане на студенти през учебната 2006/2007 г. Както беше посочено в раздел I., в съдебната практика е възприето становището, че правилниците за приемане на студенти представляват административни актове. Поради това, на общо основание, по отношение на реда за уведомяване на заинтересованите лица, са приложими общите разпоредби на чл. 17 от З. /отм./.

В случая липсват категорични данни, че жалбоподателите са уведомени по реда на З. или са се запознали със съдържанието на обжалвания Правилник повече от 14 дни преди депозиране на жалбата. Подобни изводи не биха могли да бъдат направени и от приложения по делото справочник, тъй като липсват категорични данни кога същият е бил оповестен, както и доколко същият е бил общодостъпен. Нещо повече, дори да се приеме, че справочникът е бил отпечатан и обявен още през месец март 2008 г., по делото липсват данни, че двамата жалбоподатели са били уведомени за Правилника и установените в него дискриминационни изисквания. Това е така и защото в случая съдът намира, че дискриминационните изисквания не са установени в самия правилник за прием на студенти, а в Приложение № 1 към него.

Съдът е приел като доказателство по делото и становище на жалбоподателите. Същите поддържат жалбата, подадена на 12 септември 2006 г.

Считат, че представените в съдебно заседание от 5 март 2013 г. от юрисконсулта на Национална спортна академия /Н./ доказателства, а именно извлечение от Протокол № 10 на Академичен съвет от 12 февруари 2013 г.,

Правилник за прием на студенти в Н. и Справочник, са неотнормирани и следва да не бъдат приемани като доказателства по делото. Твърдят, че те не касаят процесния период и поради това не са от значение за преценката за законосъобразност на обжалвания Правилник.

Съдът обаче намира, че дори да се приеме тезата на ответния административен орган, че оспорваните разпоредби на чл. 4 от Правилник за прием на студенти в Н. и Приложение № 1 към него са вече отменени с представения Протокол №10 и не се прилагат при действието на новия Правилник, към момента на инициране на настоящото производство те са били действащи актове и са засягали неоправдано правата и интересите на г-н К. С..

За установяване на релевантните за спора факти, а именно съвместимо ли е заболяването на жалбоподателя С., с изискванията за кандидатстване на избраната от него специалност в Н., съдът е допуснал изслушването и е приел заключения на единични съдебно-медицински експертизи, първоначално формулирана като комплексна СМЕ. Същите не бяха оспорени от страните и затова се кредитират от съда като вярно и безпротиворечиво дадени.

Въз основа на заключението на Д-р П. З. Г., специалист офталмолог в УМБАЛСМ "Н.И.ПИРОГОВ", назначен за вещо лице, съдът приема за установено, че в Приложение № 1 към Правилника за прием на студенти в Н. за учебната 2006-2007 г., е отразен списък от заболявания и състояния, при наличието на които не се разрешава кандидатстване в Националната спортна академия. По-конкретно това е т.9, която касае очни заболявания без възможност за корекция на зрението. Практическа слепота на едното око.

Съгласно Експертно решение № 1991/03,07.03 г, на Обща ЛКК, втори състав, жалбоподателят С. е с диагноза Захарна болест, инсулинозависим тип. Определени са 79% ТНР като в противопоказанията са отбелязани „...тежък физически труд...". Допълнително за здравословното състояние на жалбоподателя е приета като доказателство и Епикриза от С.- Клиника по ендокринология и диабет-С. от 24.07.2004 г. с диагноза: Декомпенсиран захарен диабет тип 1-декомпенсиран, епилепсия. Според вещото лице липсват данни за зрителния статус.

В този смисъл вещото лице офталмолог е посочило, че заболяването захарен диабет освен основните оплаквания от страна на вътрешните органи, много често нанася поражения и на зрителния анализатор и по-точно на очната ябълка - в частност на отделни анатомични структури в нея. Затова съдът приема за установено, че в този смисъл пораженията могат да са локализирани, както в предния очен сегмент-най-вече лещата / получава се т. нар диабетна катаракта/, така и в задния сегмент-ретината, като се наблюдава диабетна ретинопатия.

Вещото лице констатира и, че всички тези увреди от основното заболяване – диабета, засегнали окото, водят до снижаване, а понякога и до загуба зрението на засегнатия човек. Изискването за забрана при кандидатстване в Н. фиксира заболяване на очите, при което е невъзможно да се осъществи корекция на зрителната острота с консервативни средства-носене на диоптрични очила или контактни лещи или по оперативен път-в зависимост каква анатомична част от окото е засегната, включително и

рефрактивната хирургия-т. нар. лазерни операции.

В този смисъл съдът възприема напълно извода на вещото лице, че като се вземе под внимание сериозната и относително дълга спортна биография на К. С. /видно от представените по делото писмени доказателства обсъдени по-горе досежно спортната му кариера/, при него не са и няма да бъдат налице патологични прояви.

Отговорът на трети въпрос, съдът също възприема като достоверен, от гледна точка на това, че е даден от лице, което разполага със специални знания. Същият обаче е в степен на вероятност, а именно, че неприемането или предозирането на медикаментите за диабет могат да доведат до много и различни неблагоприятия. Възможно е да се наблюдават временно понижаване на зрителната острота и дори до временна загуба на зрението. Ответникът не е посочил доказателства, за такива конкретни неблагоприятия, съпътствали жалбоподателя по време на кандидатстването му в Н. и след това, поради което съдът не приема за доказано, че такива са били налице и са послужили като основание да се откаже на лицето да кандидатства в учебното заведение.

В ЕР на ТЕЛК, в което са определени 79% ТНР е обозначена забрана за извършване на тежък физически труд, работа на сменен режим и нощем, както с ел. ток и въртящи се предмети.

Съдът кредитира заключението на вещото лице и в частта, в която то безпротиворечиво сочи, че полагането на тежък физически труд съответства на усилията при спортуване, но интензитетът на физически натоварвания не е така тежък при кинезитерапевтите. Затова приема и че физическите натоварвания биха били така организирани и разпределени, че да не застрашават здравето на жалбоподателя.

Съдът е приел като доказателство и заключение на СМЕ с участието на д-р Н. И. С., специалист вътрешни болести и кардиология, който е дал заключение по т. 2 от Приложение № 1 от правилника за кандидатстване в Н., а именно кои заболявания на сърдечносъдовата система не позволяват да се кандидатства в Н..

Според констатациите на вещото лице в т. 2 се определят заболяванията, с които не се разрешава кандидатстване в Н.. Те са: вродени и придобити клапни заболявания. Клапаните заболявания са в основата на прогресиращо нарушаване на основната роля на сърцето, поддържаща адекватна хемодинамика. Бавно или с по-ускорен ход се достига до сърдечна и в следствие полиорганна недостатъчност. Сърцето неадекватно се справя с различните степени на физическо натоварване с фатални последици. Вещото лице изчерпателно изброява и различните видове заболявания на сърдечно-съдовата система.

Съдът напълно споделя извода на вещото лице кардиолог, че не установява от доказателствата по делото, жалбоподателят да е страдал от някои от посочените от вещото лице кардиологични заболявания към датата на кандидатстването му в Н. за календарната 2006/2007г.

Съдът е приел и заключение на Д-р Е. Н. В.-В., Ендокринолог Първа МБАЛ-Вътрешна клиника, Началник Второ ВО.

Същата дава експертно заключение по точка 7 от Приложение №1 от

Правилника, а именно дали лица със заболявания, посочени в Приложение№ 1 от Правилника за прием на студенти в Н., включително и със заболявания на жлезите с вътрешна секреция, могат да понесат физически натоварвания, посочени в Правилника за прием на студенти в Н. и в Учебния план за специалността „Кинезитерапия” и каква е вероятността при физически натоварвания, да се получат усложнения със здравето при лица посочени в Правилника заболявания, включително и със заболявания на жлезите с вътрешна секреция. Вещото лице е следвало да посочи вероятни усложнения ако се предозират или не се приема лекарство за заболявания на жлезите с вътрешна секреция и евентуална връзка с физически натоварвания и спорт, както и какви ограничения във физическата активност се предвиждат, като се има предвид заболяването на жалбоподателя, при лица с ТЕЛК 75% нетрудоспособност. Вещото лице се е запознало подробно с писмените доказателства по делото, представени от страните, вкл. и епикризите на жалбоподателя.

Въз основа на заключението на ендокринолога по делото, съдът намира за установено, че повишената физическа активност изисква повишена енергия идваща от глюкозата чрез храната и внесена в клетките с поставения инсулин преди натоварването. Ако продължителното и тежко физическо натоварване е инцидентно в месеца при добре обучен пациент, както е проведено без съмнение в Детска Ендокринна клиника е възможно, но при тежки и продължителни физически натоварвания, т.е. ежедневни или няколко пъти в седмицата не се препоръчва. Добрият гликемичен контрол освен правилния хранителен режим изисква умерена двигателна активност, за които всички млади хора са обучени и това е част от техният ден. Вещото лице стига и до безротиворечив извод, че при продължителни и тежки физически натоварвания, поставеният подкожно инсулин и опасността от хипогликемия, се увеличава. Ако тези продължителни и тежки физически натоварвания не са ежедневни предвидената евентуално хипогликемия се овладява предварително, т.е. не се стига до нея с често контролиране на кр.захар-преди и след натоварването, или добавяне на допълнителна закуска или намаляване с 2-3Е на инсулиновата доза преди натоварване. При пациенти както касае К. П. С. от 1997г с 1 тип Захарен диабет, се препоръчва умерена двигателна активност, а при продължителни и тежки натоварвания специално се предприема поведение прецизно обяснено по-горе, корекция в инсулиновата доза или храна.

При К. П. С. липсват усложнения от диабет на бъбреците, на очните дъна, което е изключено при пролежаването в Детска Ендокринна клиника, които ако бяха на лице като бъдещи тежки усложнения, които индивидуално се появяват, но обикновено след 14-15г продължителност на диабета-диабетна нефропатия и диабетна ретинопатия, то те биха били абсолютно противопоказание за тежки физически натоварвания поради влошената бъбречна функция или промени в зрението, съпътстващата хипертония. Съдът намира за установено и, че при жалбоподателя няма доказани ендокринни нарушения на хипофиза, надбъбрек.

Съдът е приел заключение на вещо лице д-р К. Н. Д., д.м., специалист по „вътрешни болести”, „белодробни болести и професионални болести”.

Вещото лице е дало заключение по т. 3 ,4, 5, 6, 10, 13 и 14 от Приложение №1 от Правилника за прием, Учебния план и Учебната документация на студенти в Н..

В случая по тези точки се касае за заболявания, при които не се разрешава кандидатстване в национална спортна академия, т.с. за заболявания на дихателната система, туберкулоза на всички диспансерни групи, хроничен бронхит, бронхиектазии, емфизем на белите дробове, бронхиална астма с белодробна недостатъчност, след оперативни увреждания функцията на белите дробове, прекаран воден плеврит, масивни плеврални сраствания и увреждане на белодробната функция, заболявания на отделителната система.

Вещото лице установява, че по т. 3 - от приложените документи не са установени заболявания на дихателните органи; по т. 4 - от приложените документи не са установени заболявания на отделителната система; по т. 5 - от приложените документи не са установени заболявания на стомашно-чревния тракт и черния дроб; по т. 6 - от приложените документи не са установени заболявания на кръвта и кръвотворните органи; по т. 10- от приложените документи няма данни за изследване на слуховия орган; по т. 13 - не са приложени изследвания, по т. 13 - няма приложени документи за инфекциозни заболявания в остър стадий.

От заключението на приетата от съда съдебно-психиатрична експертиза на д-р Е. Д. В., специалист психиатър психичните заболявания са включени в Международната класификация на болестите X ревизия /М.-10/ в глава V категории P00-P99. Вещото лице посочва и различните видове психични заболявания и списък на категориите с два кодови знака, P0-P9.

Всички тези основни категории имат и подвидове и заболявания с три и четири кодови знака, така, че вещото лице не е дало еднозначен отговор на първия въпрос, включващ понятието психични заболявания.

Въз основа на заключението следва да се приеме и, че заболяването „епилепсия” с различна етиология, различни форми на проява, различни видове припадъци, е обект на наблюдение и лечение от специалисти невролози. Участието на психиатър е само при настъпили психични усложнения като промяна на личността. По т.8 от Приложение I- Дефекти в говора-заекване, вещото лице дава заключение, че лица с дефекти в говора могат да понесат физически натоварвания. Заекването може да се влоши при психическо пренапрежение, каквото не е изключено и при обичайната семейна, служебна и социална обстановка.

Въз основа на констатациите на вещото лице, съдът намира за доказано и, че лица с дефекти в говора-заекване, могат да понесат физически натоварвания, посочени в Правилника за прием на студенти в Н. и в Учебния план за специалността „кинезитерапия”, както и, че няма вероятност при физически натоварвания да се получат усложнения със здравето при лица с дефекти в говора-заекване.

От приложената към делото медицинска документация няма данни К. П. С. да е страдал или да страда от психично заболяване.

За заболяването епилепсия при лицето К. П. С. няма приложена към делото никаква медицинска документация от 2004 год. до този момент.

Експертното решение на ТЕЛК № 1991 от 03.07.2003 год. е с тригодишен срок до 01.07.2006 год. Липсват данни за здравословното му състояние след изтичане на определения срок, както и по настоящем.

В становище по делото относно представяне на медицински документи, намиращи се в административната преписка, които е депозирал К. С. при кандидатстването си в Н., ответникът сочи, че в Н. „В. Л.“ не се съхраняват документите на жалбоподателя, които са били представени при кандидатстването му през 2006г.

Документите на кандидат студента не са приети при подаването им и са върнати на жалбоподателя. Посоченото се потвърждава и по т. 1.4 от Жалбата на К. С., според която точка оплакването е, че „служителят, който извършва проверка за редовността на документите отказва да приеме комплекта документи“.

Съдът е приел и заключение на вещото лице Д-р Д. л. К., съдебен експерт по телесно здраве.

От заключението му се установява и спрямо жалбоподателя С., че към момента няма медицински достоверни данни дали, има или не някакви усложнения от наличния с давност около 10 години диабет. Факт е единствено 79% физическа непригодност за определен вид труд. Полагането на тежък физически труд като обучение в професионално спортно училище със сигурност би предизвикало по-бързата /във времето/ поява на усложнения на заболяването диабет. Непредвидимо е и кога може отново да се активизира наличната епилепсия. Вещото лице заключава и, че вероятността при физически натоварвания да се получат усложнения на здравето е доста по-голяма и по-приближена във времето, отколкото при тяхната липса. /Отчетено е, че лечението е адекватно на заболяването и моментното състояние. При липса на адекватно лечение вероятността за поява на усложнения е силно приближена във времето. В съдебно заседание на 10.09.2013г. вещото лице изтъква и, че лица с посочените заболявания по т.1 и т.12 от приложението, не могат да издържат на физическо натоварване.

Съдът е приел представената с молба от 01.07.2013г. от жалбоподателя С. медицинска бележка, удостоверяваща способността г-н С. да полага физическо натоварване и спорт при кандидатстване в Н.. Същата е издадена през 2013г., но доколкото ответникът не е оспорил твърденията на С. досежно заболяванията, от които той е страдал през 2006г., то не е спорно и, че е имал форми на диабет и епилепсия.

Съдът допълнително е приобшил като писмени доказателства и Правилник за приемане на студенти в Н. "В. Л." през учебната 2006/2007 година, ведно Приложение №1 към Правилник за приемане на студенти в Н. "В. Л." през учебната 2006/2007 година, доказателства за проведено обучение на С. и относно спортната дейност и развитие на жалбоподателя, в случая: диплома за средно образование на К. С., Серия А-06, №081613, изд. на 22.06.2006 г. от Математическа гимназия "К. В."-гр. П.; Военна книжка №057267 на К. С.; Състезателен картон; Молба от К. С.; Служебна бележка, издадена от Спортен клуб "Тонус-спорт"-гр. П.; Експертно решение № 1991 от 03.07.2003 г. от ТЕЛК при МБАЛ "П.-АД; Диплома, издадена от Българска национална федерация "Карате-До" на К. С., 1-во място, Областно първенство

П., 2000г.; Грамота, издадена от Карате клуб "Тен До", 16.10.2000 г., на К. С.; Диплома, издадена от Българска национална федерация "Карате-До" на К. С., Първо място, Областно първенство П., 1997 г.; Диплома, издадена от Българска национална федерация "Карате-До" на К. С., Областно първенство П., 2000 г.; Диплома, издадена от Българска национална федерация "Карате-До" на К. С., 1-во място, Първенство зона юг, [населено място], 04.03.2000 г.; Диплома, издадена от Българска национална федерация "Карате-До" на К. С., 1-во място, Първенство Зона 10г, [населено място], 2001 г.; Диплома, издадена от Българска федерация "Карате-До" на К. С., 1-во място-кумите 10 г., Областно първенство П., 1997 г.; Епикриза на К. С. от 24.07.2004 г.

Въз основа на тези писмени доказателства, съдът намира за установено, че жалбоподателят през периода 2000г. до годината на кандидатстване н Н., е развивал активна спортна дейност, която е съобразена в неговото здравословно състояние, видно от приетата като доказателство по делото Епикриза на К. С. от 24.07.2004 г. Последното е релевантно и към твърденията на жалбоподателя в жалбата до съда, че е дискриминиран и по чл.4, ал.1 от Закона за защита то динскриминация.

От правна страна:

Според чл.142, ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон, се преценява към момента на издаването му.

Към момента на издаването на оспорените разпоредби, съдът приема, че не са били спазени административнопроизводствените правила за издаването им /чл.66 и сл. от АПК приложими за общите административни актове, са в сила от 12.07.2006г., т.с. след датата на издаване на акта и при действието на З., сега отм./, т.к. не е оповестен публично, така както повелява чл.66 от АПК, респ. нарушен е бил чл.17 от З. /отм./ по изложените по-горе съображения. Не следва да се прави аналогия с чл.186 от АПК, така както сочи ответника в писмените бележки по делото от 18.09.2013г., тъй като оспорените текстове са от общ административен акт.

Не спазен материалния закон, по следните съображения:

Нормата на чл.6 от Конституцията сочи, че всички хора се раждат свободни и равни по достойнство и права. Всички граждани са равни пред закона. Не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние.

С атакуваната разпоредба от Правилника се създават ограничения за кандидатстване спрямо лицата, страдащи от заболяванията, посочени в Приложение № 1 към Правилника, с което се нарушава тяхното право на недискриминация. В случая те са лишени от възможността да бъдат приети и да се обучават в желаната от тях специалност. Въвеждането на подобни ограничения поставя в по-неблагоприятно положение хората с увреждания спрямо лицата, за които не съществуват такива препятствия при кандидатстване в Н.. Налице следователно е и дискриминация, по смисъла на чл. 4, ал.1 от ЗЗДискр., според който: „Забранена е всяка пряка или непряка

дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. „

За пълнота следва да се посочи и, че е нарушена нормата на чл.53 от Конституцията, прогласявайки принципа на правото на образование на едно лице. Въведеното ограничение на чл.4 и Приложението към него, към датата на тяхното постановяване, са противоречали и на чл.14 от КЗПЧОС, която е част от вътрешното право на България, но има примат над националния закон, досежно нормите, които и противоречат, респ. считано от датата на ратифицирането ѝ обн. ДВ бр. 66 от 1992г.

Действително за всяка професия са необходими определени качества -интелектуални и физически чрез конкретни изисквания към кандидатите за обучение, а не чрез поставянето на общи препятствия от медицинско естество.

Според практиката на Върховния административен съд по сходни казуси във всички случаи обаче, принципът за равенство на гражданите пред закона и забраната за дискриминация изискват лицето да бъде оценявано по извършеното и показаното от него, а не по наличието или липсата на телесно увреждане като признак, отличаващ го от останалите. Ако последното действително съставлява непреодолима пречка за усвояване на знанията и уменията, които дава въпросната специалност, евентуалното отстраняване на лицето следва да стане на база на конкретни неизпълнени изисквания. Презюмирането, че наличието на заболяване или увреждане във всички случаи лишават едно лице от определени качества е необосновано и дискриминационно отношение.

Съдът намира, че оспорените текстове от правилника и самото Приложение №1, противоречат и на чл. 3 от Закон за интеграция на хората с увреждания, Обн. ДВ. **бр.81** от 17 Септември 2004г., в сила от 01.01.2005г. /ЗИХУ/, във връзка чл. 4, т.2 от ЗИХУ. Това е така, защото действително въвеждането на забрана за кандидатстване в Н., при наличие на определени заболявания, не съответства на позитивното задължение на държавата за осигуряване на условия за образование и професионална квалификация на хората с увреждания, регламентирано в чл.4, ал. 1, т.2 от ЗИХУ. Съгласно тази норма интеграцията на хората с увреждания се осъществява чрез образование и професионално обучение. Предложените норми, които и по-късно са отменени от ответната страна, към датата на тяхното издаване, са поставяли точно дискриминационни критерии за кандидатстване във всички специалности. Може да се заключи следователно, че висшето училище необосновано ограничава кандидат-студентите с увреждания в избора им на бъдеща професия и ги дискриминира по признак „увреждане“. Така съдът намира противоречие и със специалната норма на чл. 3 от ЗИХУ, според която не се допуска пряка или непряка дискриминация по отношение на хората с увреждания.

Разпоредбата на чл.4, ал.1, т.2 от Правилника в отменената вече редакция,

води до пряка дискриминация на хората с увреждания, които се поставят в по-неблагоприятно положение спрямо другите кандидатстващи, поради своето увреждане.

Атакуваните разпоредби от Правилника за приемане на студенти в Н. през учебната 2006/2007 г. противоречат на чл. 68, ал.3 от Закона за висшето образование, който задължава висшите училища да приемат с облекчения лица с трайни увреждания, а не да препятстват техния достъп до образование. Вместо да създаде ред за приемане на хората с увреждания и улеснения за преодоляване на фактическото неравенство, с оглед на заболяването и/или увреждането, Н. чрез оспорените разпоредби, забранява на тези лица да кандидатстват за студенти в редица специалности. Съгласно чл.70, ал.2 от ЗВО студентите, докторантите и специализантите - сираци, слепи, глухи, инвалиди с трайни увреждания и намалена работоспособност 70 и над 70 на сто, военноинвалиди и лица, отглеждани до пълнолетието си в домове за отглеждане на деца, лишени от родителска грижа, майки с деца до 6-годишна възраст и диспансеризираните, имат право на специални облекчения, регламентирани в правилниците на висшето училище. "

С оглед на изтъкнатите в жалбата до съда доводи за незаконосъобразност на акта и от двамата жалбоподатели, съдът намира, че същите са основателни, поради което следва да се отмени чл.4, ал.1, т.2 от Правилник за приемане на студенти в Национална спортна академия "В. Л." през учебната 2006/2007 година и издадено на основание същата разпоредба Приложение №1 - Заболявания, при които не се разрешава кандидатстване в Националната спортна академия. В случая съдът намира, че е налице противоречие с: чл.6, ал.2, чл.53, ал.1 и ал.6 от Конституцията на Република България, чл.4 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./, чл 14 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи /ЕКЗПЧОС/, във връзка с чл.2 от Протокол №1 към ЕКЗПЧОС, чл.3 от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/, във връзка с чл.4, т.2 от ЗИХУ, чл.68, ал.3, т.2 от Закона за висшето образование /ЗВО/ и Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Кинезитерапия" от професионално направление "Кинезитерапия" на образователно-квалификационна степен "бакалавър", приета с ПМС №78 от 20.04.1999 г., обн., ДВ, бр.39 от 27.04.1999 г. основание: чл.38 от ЗВО.

Правилникът за приемане на студенти в Национална спортна академия "В. Л." през учебната 2006/2007 година е следвало да бъде издаден в съответствие с Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Кинезитерапия“. Тази наредба не съдържа ограничения при кандидатстване за специалността „Кинезитерапия“. Поради това, атакуваната норма от Правилника и издаденото в изпълнение на същата разпоредба Приложение №1, противоречат на този нормативен акт. Налице е несъответствие между въведените от Н. критерии за кандидатстване и държавните изисквания, определени в посочения подзаконов акт.

Съдът на следващо място приема, че жалбоподателят С. има правен интерес да оспори както текста на Правилника, така и самото Приложение №1.

Това е така, защото съгласно чл. 8 от ЗВО, държавата създава условия за свободно развитие на висшето образование, предпоставка доразвита с разпоредбите на чл. 19, ал. 1 и ал. 3 и чл. 21, ал. 1 от същия закон, съгласно които висшите училища се ползват с академична автономия, проява форма, на която е академичното самоуправление, изразяващо се в право на висшето училище да урежда устройството и дейността си в собствени правилници. При тази регламентация на специалния закон и липсата на изрични разпоредби в същия в обратен смисъл, оспорената разпоредба на Правилника е израз на академичната автономия на университета.

Видно от Съдържание на практически изпит по специалност „Кинезитерапия” - стр. 29 от Правилника - същият включва елементи от лека атлетика, гимнастика и спортни игри /футбол, хандбал, волейбол, баскетбол/.

В случай, че лицето издържи приемните изпити, то видно от учебната документация и учебния план на задължителните дисциплини в специалността „Кинезитерапия”, са налице редица учебни дисциплини свързани с активна физическа натовареност - гимнастики, танци, плуване, тенис, подвижни игри, за които лицето може и да не страда само от форма на диабет, както е по делото. В случая съдът приема, че жалбоподателят С. има интерес да оспори текстовете в цялост, тъй като правото на оспорване се свързва с личен пряк интерес на оспорващия, породен от засягането или възможността да бъдат засегнати негови права, свободи или законни интереси или от пораждането на задължения за оспорващия.

Изискването за заинтересованост при обжалване и на общ административен акт следва от правилото на чл. 66 от АПК, който сочи, че откриване на производство на общ адм. акт, се оповестява публично. То затова и отразява съвременните стандарти в развитието на процесуалната легитимация при упражняването на право на защита. Засегнати ще са тези субекти, до които административният акт се разпростира, а интересът трябва да е обоснован. Засегнати са онези лица, които са носители на материално-правни последици от решаването на спора, респ. в чиято правна сфера рефлектира неблагоприятно административен акт. Право да оспорват административен акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения-чл. 147, ал.1 АПК, така и по отменения 3.-чл.38. В този смисъл неблагоприятно засягане е всяка правна последица от акта, състояща се в: прекратяване или ограничаване на съществуващи субективни права; създаване на нови или разширяване на съществуващи правни задължения, както и хипотезите на невъзможност за упражняване на субективни права, за които законът предвижда издаването на административния акт. Активна легитимация имат всички правни субекти в случаите, в които нормативният административен акт засяга или може да засегне пряко, непосредствено и лично техните права, законни интереси, свободи или да създаде задължения. Затова и правният интерес е процесуалноправно понятие, което се свързва с призната от закона възможност да се търси съдебна защита и трябва да е пряк и личен. Извлича се от чл. 15, ал. 1 от АПК и се поражда от пряко засягане или застрашаване от засягане на законни интереси, на субективни права или свободи на оспорващата страна, която в случая е както самото

физическо лице, така и А..

При горните съображения съдът намира и, че не е отпаднал прекият, личен и непосредствен интерес за всеки един от жалбоподателите по делото и след отмяната в хода на делото на оспорените текстове на Правилника и Приложение №1, тъй като към датата на издаване на акта, същият е бил незаконосъобразен. Този извод на съда следва и от обстоятелството за стабилитет на обществените отношения в случай на отменен незаконосъобразен административен акт по съдебен ред, независимо от неговото предхождаща отмяна от органа, който по-рано го е издал като такъв. Отделно от това, жалбоподателите с молбата по делото от 09.09.2013г. обосноваха своя пряк, личен и непосредствен интерес от оспорване на акта и с възможността да предявят иск по ЗОДОВ.

С оглед на гореизложеното и цялостната проверка, която съдът извършва за законосъобразност на акта по чл.146 от АПК, приема, че е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, съобразен с целта на закона, но постановен при съществено противоречие с административнопроизводствените правила за неговото издаване и материалния закон.

Поради констатираната незаконосъобразност на акта в обжалваните му части, същият следва да бъде отменен.

Воден от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбите на К. П. С., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], със служебен адрес: [населено място], [улица], „Делови център П.“, ет.6, офис 606 и „Асоциация за европейска интеграция и права на човека“, [населено място], [улица], „Делови център П.“, ет.6, офис 606, нормите на чл.4, ал.1, т.2 от Правилник за приемане на студенти в Национална спортна академия "В. Л." през учебната 2006/2007 година и издадено на основание същата разпоредба Приложение №1 - Заболявания, при които не се разрешава кандидатстване в Националната спортна академия, поради противоречие с: чл.6, ал.2, чл.53, ал.1 и ал.6 от Конституцията на Република България, чл.4 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./, чл 14 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи /ЕКЗПЧОС/, във връзка с чл.2 от Протокол №1 към ЕКЗПЧОС, чл.3 от Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/, във връзка с чл.4, т.2 от ЗИХУ, чл.68, ал.3, т.2 от Закона за висшето образование /ЗВО/ и Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Кинезитерапия" от професионално направление "Кинезитерапия" на образователно-квалификационна степен "бакалавър", приета с ПМС №78 от 20.04.1999 г., обн., ДВ, бр.39 от 27.04.1999 г. основание: чл.38 от ЗВО.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ:

